

MƏNİ BU QƏLƏMDƏN QORU, İLAHİ

Küfr mənlük deyil... Əstəğfərullah! -
Sənə can atıram, sənə, İlahi!
Şeytan bardaş qurub kürəyimizdə,
Aman vermir gələk dinə, İlahi!

Burdan daşlayırsan, o yandan çıxır,
Ordan təpinirsən, burda hazırdı.
Dünən gözlərimlə gördüm, masamda
Öyləşib yerimə şeir yazırdı.

İşə yüyürsən - iş yerindədi,
Dükana girirsən - vitrindən baxır.
Meyxanadan qovub rədd eləyirsən,
Məscidin önündə qarşına çıxır.

Gah əziz dost kimi girir qollara,
Gah qarşı səngərdə top dalındadı.
Gah dilənçimisal çıxır yollara,
Gah milyonermisal qul halındadı.

Bir əli göydələ saraylar tikir,
Bir əli ehmalca qazır altını.
Söyürəm, əlimdən özgə nə gəlir,
Hərçi-pəterinin yeddi qatını.

Elə qucaqlayıb yer kürəsini,
Bir küncü-bucağı çıxmır yadından.
Şərqdə müharibə alovlandırır,
Qərbdə dil-dil ötür “barış” adından.

Yerdə sahibidi küll-ixtiyarın,
Mahuyət-ül iblis, surət-ül cindi.
Şahlar ən sevimli oyuncaqları,
Reiyyət əlində plastilindi.

Yoxmu bu gedişin dönüşü, yoxmu,
Yoxmu bu gərdişin sonu, İlahi?!
Bu şeirdə şeytan barmağı varsa,
Məni bu qələmdən qoru, İlahi!

HARDASAN?

Məni doğmalar təkləyib,
Ən yaxın yadım, hardasan?
Qırılıb düşüb yanıma
Qolum-qanadım, hardasan?

Sevincinə sallanır “ah”, -
Kədərə bax - Allah, Allah!
Ya İbrahim-Xəlilullah, -
Sınır inadım, hardasan?

Lənət qarana, ağına,
Lənət dostuna, yağına...
Axır gəldim ayağına
Dadi-bidadım, hardasan?!

GƏL, KÖNLÜNƏ BİR SÖZ DEYİM

Mənim yüküm ağırdı, dost,
Mənnən yola varamazsan.
Mənim göyüm sağırdı, dost,
Sən altında duramazsan.

Mən həm yoxam, mən həm varam,
Qarda odam, odda qaram.
Quluna aciz hünkaram,
Niyə, nədən - soramazsan.

Nədir əyrində düz - deyim,
Nədir birində yüz - deyim.
Gəl, könlünə bir söz deyim:
Bir də məni aramazsan!

GƏLİR

Mən gözəl deyiləm... (E.)

Sən gözəl olmaya bilməzsən, xanım,
Sözlərimdən çəmən, çöl ətri gəlir.
Bircə yol tel açıb səsinə duydum, -
Bir ildi ovcumdan gül ətri gəlir.

O mənəm - adına düşkün, havalı,
Qıyğacı baxışın dindirər lalı...
Sənin həsrətinə urcah olalı,
Gözlərimdən Maral-Göl ətri gəlir.

Xəyalımda əsmər bənizin durur,
Unutmam - çalına İsrafil Suru...
Bu qara sevdadan, gözümün nuru,
İbrahim qoxuyan kül ətri gəlir.

SAZIMA

Üzündən, gözündən küsgünlük yağır,
Deyən küsdürmüşəm o ki, var səni.
Mənim ağuşuma qıymaq istəmir,
Mehrinə küsənən daş-divar səni.

Bu uzun həsrəti qısa bilmişəm, -
Necolub bu qədər susa bilmişəm?!
Nə özüm bağrıma basa bilmişəm,
Nə gəlib dindirib Şəhriyar səni.

Dəryalar sinirməz bu boyda ahı,
Duyunca dağılar göylərin tağı
Buyur fərmanını, könüllər şahı,-
Cəza mənim olsun, ixtiyar sənini!

XƏBƏRİN YOXDU

Məni aləmlərdən agah bilirsən,
Qəflətdə qafiləm, xəbərin yoxdu.
Bilən kölə bilir, sən şah bilirsən,
Sərgərdan səfiləm, xəbərin yoxdu.

Mən sənin suçlunam, budu əlacım -
Ayağım tutduqca özümdən qaçım.
Uçurulub taxtım, alınıb tacım,
Talanıb dəfinəm, xəbərin yoxdu.

Demə vurulmuşam sənini nəyinə, -
Niyə sığınmışam dar ətəyinə.
Yiyə dur dəlinə, al yedəyinə,
Adına təhviləm, xəbərin yoxdu.

SƏNƏ HEYRAN

Səfərə çıxırsan - uğurlar olsun,
Özündən muğayat ol, sənə heyran.
Qoy öpsün mübarək qədəmlərini
Bəxtəvər-bəxtəvər yol, sənə heyran.

Sayənə sərilən yerlər sayıldı,
Ətrini duyunca güllər bayıldı...
Göylər başın üstə hayıl-mayıldı,
Sağ sənə heyrandı, sol sənə heyran.

Həsrət gözlərini oyub, gözləyir,
Qurbanlıq qəlbini soyub, gözləyir.
Qanını qaşığa qoyub gözləyir,
İbrahim dediyin qul, sənə heyran.

İSTƏYİR

Bilirsənmi, səni, ömrüm,
Ürəyim necə istəyir...
Elə SƏN deyib döyünür,
Hər gün, hər gecə istəyir.

Kürleşib uşaq sayağı,
Dinc durmur əli, ayağı.
Bu qədər qoruq-qaytağı
Almır da vecə, istəyir.

Nə işarət, nə söz qanır,
Nə “səbr elə”, nə “döz” qanır.
Alov tanıyır, köz qanır, -
Tezcə, lap tezcə istəyir!

ZAR KƏNDİ

Kəlbəcərin Zar kəndinin görüntülərini izlədim.

Səndən bizə qalan bumu? -
Aman, Zar kəndi, Zar kəndi!
Nə qəddarmış, nə zalımmış
Zaman, Zar kəndi, Zar kəndi.

Ocağına su calandı,
Yerin, göyün yağmalandı.
Gözlərimdən qara qandı
Daman, Zar kəndi, Zar kəndi.

Bizi bir də bularmısan?
Şenliyinlə dolarmısan?
Bir də dönüb olarmısan,
Haman, Zar kəndi, Zar kəndi?!

Bundan gözəl ömür olmaz
Bundan gözəl ömür olmaz, -
Sən olan dünyada varam.
Göy məni Yerə qısqanar,
Bilsə necə bəxtiyaram.

Nolsun adın günəş deyil,
Sənə bənddi axşam-səhər.
Sənə nisbət dövr eləyir
Kainatda səyyarələr.

Bir kipriyinə minnətdi
Yerin, Göyün yeddi qatı.
Cəhənnəm olsa cənnətdi
Sən olan göylərin altı.

Bir arılar bilər nədi
Gül dalının gerçəkləri.
Kimin ətridi süsləyən
Çəmənlərdə çiçəkləri.

Bundan gözəl ömür olmaz, -
Sən olan dünyada varam
Sənin həsrətindən özgə
Nəyim var haramdı, haram!

BİR SƏNSƏN KÖNLÜMDƏ...

Qəlbində yerim yox, köksündə necə?...

Qəlbimin başında qurulu taxtın,
Köksümün üstündə yerin bəllidi.
Bir sənsən könlümdə, bu gecə haqqı,
Bir də sənsizliyin sitəmləridi.

Payız yarpağıtek saralıb-sollam,
Üstümü almağa qarlı qış gələr.
Qanlı qismətimin qurbanı ollam, -
Bəlalı sevdalar mənə tuş gələr.

Sən də xoş gəlibsən, buyur başa keç,
Könül ovçusunun yeri başdadı.
Mənim kimi şikar görübsənmi heç? -
Mənim tək şikarın yeri başqadı.

Aman ver, söküldü canımın tabı,
Ruhumun qalası baxışlarında.
Mələk “günah”ı var, şeytan “savab”ı
Zalımın balası, baxışlarında.

Mən eşq əsiriyəm, gül sevdalı,
Bircə bülbüllərə həsədım qalır.
Mən eşqə düşəndə canla düşürəm,
Çıxanda quruca cəsədım qalır.

Qəlbimin başında qurulu taxtın,
Köksümün üstündə yerin bəllidi..
Bir sənsən könlümdə, bu gecə haqqı,
Bir də sənsizliyin sitəmləridi.

* * *

Örtülü saxlayaq gəl bu sevdanı,
Bu mübarək əzab örtülü qalsın.
Vüsal aramızda Quzğun dəryası,
Həsrət aramızda körpüdü, qalsın.

Səsini duyanda zülüm çəkirəm,
Adın çəkiləndə odlanır içim.
Qınaqla sınağın sərhəndəyik,
Sən nəyi seçirsən, mən nəyi seçim?...

Bizim doğmamızın adı bəllidi, -
Hicranla qaynayıb-qarısaq gerek.
Əlacsıza bu da bir təsəllidi,
Başına dolanım, barişaq gerek!

■ İbrahim İlyaslı

28 noyabr 2015

WWW.KASPI.AZ

POEZİYA
19